

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

21 februarie 2024

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Țurcan Anatolie

Mânăscuță Igor

Daguța Sergiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocata Cojocar Rodica în numele inculpatului Cojuhari Gheorghi împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Cojuhari Gheorghi xxxxx, născut la

xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 20.08.2020 – 30.03.2023;

Instanța de apel: 09.02.2023 – 26.09.2023;

Instanța de recurs: 16.11.2023 – 21.02.2024.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 30 martie 2023, *cauza fiind examinată potrivit rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Cojuhari Gheorghi a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 320¹ Cod penal, la 1 an închisoare;

- în baza art. 320¹ Cod penal, la 1 an închisoare;

- în baza art. 320¹ Cod penal, la 1 an închisoare;

- în baza art. 320¹ Cod penal, la 1 an închisoare;

- în baza art. 320¹ Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Cojuhari Gheorghi i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 1 an 6 luni.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința dată și prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iulie 2022, lui Cojuhari Gheorghi i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Cojuhari Gheorghii, în beneficiul statului, a sumei de 1408 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară din 27 aprilie 2021.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Cojuhari Gheorghii la 22 iunie 2020, în jurul orelor 10:00, având scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și cunoscând cu certitudine despre existența ordonanței de protecție cu nr xxxxx din 26 mai 2020 emise de Judecătoria Bălți sediul Central, prin care a fost obligat de a nu intra în locuința victimei Blanari xxxxx, amplasată în mun. xxxxx, de a sta departe de locul aflării victimei Blanari xxxxx la o distanță nu mai mică de 200 metri, cu excepția cazurilor de soluționare a litigiilor în instanțele competente, de a nu contacta cu victima Blanari xxxxx telefonic și nici prin oricare alt mod, inclusiv prin rețelele de socializare, și de a urma o cură de tratament în Centrul de Asistență pentru agresorii Familiali pe un termen de 30 zile, intenționat a ignorat prevederile ordonanței nominalizate și s-a prezentat la domiciliul victimei amplasat în mun. xxxxx, și ca rezultat, în vederea executării ordonanței de protecție de către colaboratorii de poliție, Cojuhari Gheorghii a fost depistat la domiciliul victimei Blanari xxxxx.

Acțiunile inculpatului Cojuhari Gheorghe au fost încadrate juridic în baza art. 320¹ Cod penal, cu semnele calificative, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Tot el, la 06 octombrie 2020, la o oră nestabilită de către organul de urmărire penală, și la 07 octombrie 2020, în jurul orelor 07:00, având scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și cunoscând cu certitudine despre existența ordonanței de protecție cu nr. xxxxx din 23 septembrie 2020 emise de Judecătoria Bălți sediul Central, prin care a fost obligat de a nu intra în locuința victimei Blanari xxxxx, amplasată în mun. xxxxx, de a nu se apropia de victima Blanari Victoria la o distanță mai mică de 50 metri, cu excepția cazurilor de soluționare a litigiilor în instanțele competente, de a nu contacta cu victima Blanari xxxxx sub nici o formă, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod pe un termen de 30 zile, începând cu 23 septembrie 2020, ora 12:30, intenționat a ignorat prevederile ordonanței nominalizate și s-a prezentat la domiciliul victimei amplasat în mun. xxxxx, și nu dorea să părăsească domiciliul victimei Blanari Victoria.

Acțiunile inculpatului Cojuhari Gheorghe au fost încadrate juridic în baza art. 320¹ Cod penal, cu semnele calificative, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Tot el, fiind obligat prin încheierea Judecătoriei mun. Bălți și ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 25 februarie 2021 de a nu comite acte de violență fizică și psihică, de a nu se apropia de victima violenței în familie Blanari xxxxx și locuința acesteia amplasată în mun. xxxxx, pe o perioadă de timp de 90 de zile, începând cu 25 februarie 2021, de a sta departe de locul aflării acesteia la o distanță nu mai mică de 200 metri și de a nu contacta sub nici o formă cu ea, fiind

prevenit despre consecințele neexecutării hotărârii judecătorești, la 26 februarie 2021, în jurul orelor 17.00, intenționat, contrar interdicțiilor dispuse de instanța de judecată, a plecat la domiciliul victimei violenței în familie din mun. xxxxx, unde la intrarea în apartament, întâlnindu-se cu victima violenței în familie, a început să o injurie prin diferite gesturi, refuzând să plece, fapt despre care au fost anunțate organele de drept.

Acțiunile inculpatului Cojuhari Gheorghe au fost încadrate juridic în baza art. 320¹ Cod penal, cu semnele calificative, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Tot el, fiind obligat prin încheierea Judecătoriei mun. Bălți și ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 25 februarie 2021 de a nu comite acte de violență fizică și psihică, de a nu se apropia de victima violenței în familie Blanari xxxxx și locuința acesteia amplasată în mun. xxxxx, pe o perioadă de timp de 90 de zile, începând cu 25 februarie 2021, de a sta departe de locul aflării acesteia la o distanță nu mai mică de 200 metri și de a nu contacta sub nici o formă cu ea, fiind prevenit despre consecințele neexecutării hotărârii judecătorești, la data de 17 aprilie 2021 în jurul orelor 14.00, intenționat, contrar interdicțiilor dispuse de instanța de judecată a plecat la domiciliul victimei violenței în familie din mun. xxxxx, unde la cererea victimei violenței în familie Blanari xxxxx a refuzat să părăsească apartamentul, înjurând-o prin diferite gesturi, aflându-se la domiciliul acesteia până la orele 19:20, când a fost solicitat ajutorul poliției.

Acțiunile inculpatului Cojuhari Gheorghe au fost încadrate juridic în baza art. 320¹ Cod penal, cu semnele calificative, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Tot el, fiind obligat prin încheierea Judecătoriei mun. Bălți și ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 25 februarie 2021 de a nu comite acte de violență fizică și psihică, de a nu se apropia de victima violenței în familie Blanari Vict xxxxx oria și locuința acesteia amplasată în mun. xxxxx, pe o perioadă de timp de 90 de zile, începând cu 25 februarie 2021, de a sta departe de locul aflării acesteia la o distanță nu mai mică de 200 metri și de a nu contacta sub nici o formă cu ea, fiind prevenit despre consecințele neexecutării hotărârii judecătorești, la 25 aprilie 2021, în jurul orelor 15.30, contrar interdicțiilor dispuse de instanța de judecată, a plecat la domiciliul victimei violenței în familie din xxxxx, unde la cererea victimei violenței în familie Blanari xxxxx a refuzat de a părăsi locuința, pornind cu ultima un conflict, pe parcursul căruia i-a aplicat acesteia o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului drept, ca urmare la ce Blanari xxxxx s-a lovit cu capul și umărul de perete, fiindu-i cauzate potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 20211030218 din 27.04.2021 „echimoză în regiunea ochiului drept”, care se califică la vătămări corporale neînsemnate, din care motiv prin intermediul vecinei a solicitat ajutorul poliției.

Acțiunile inculpatului Cojuhari Gheorghe au fost încadrate juridic în baza art. 320¹ Cod penal, cu semnele calificative, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, avocata Cojocar Rodica în numele inculpatului Cojuhari Gheorghii a declarat apel, prin care a solicitat

casarea parțială a acesteia în partea pedepsei stabilite și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cojuhari Gheorghe să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră și neproportională circumstanțelor cauzei, și anume: la locul de trai și muncă se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru, a recunoscut vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, se căiește de cele comise, precum și că a reparat prejudiciul cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2023, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Instanța de apel, pentru a decide astfel, a statuat că, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului Cojuhari Gheorghe de comiterea infracțiunilor incriminate, prima instanță la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal ce determină scopul pedepsei penale, criteriilor generale de individualizare a ei, prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, ce garantează vinovatului reducerea cu o 1/3 a termenului pedepsei închisorii, în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, precum și faptului ca inculpatul anterior a fost de mai multe ori condamnat, fiindu-i stabilită, inclusiv, pedeapsa cu închisoare, însă nu a conștientizat pe deplin rolul ei educativ și cel de prevenire a continuării activității criminale, săvârșind, ulterior, alte infracțiuni, deși avea antecedente penale nestinse.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către avocata Cojocar Rodica în numele inculpatului Cojuhari Gheorghe, prin care, invocându-se temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 1), 6) Cod de procedură penală, se solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatului, pentru infracțiunile comise, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, din considerentul că atât prima instanța, cât și instanța de apel, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, nu a motivat care este necesitatea aplicării unei pedepse reale, interpretând, astfel, greșit prevederile art.75 alin.(1) Cod penal. Totodată, a invocat că executarea hotărârii judecătorești actuale va avea consecințe grave și injuste asupra inculpatului, fiindu-i afectate drepturile sale fundamentale și interesele legitime, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

5.1. La recursul declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. În consecință, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform dispozițiilor art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept, într-un complet din trei judecători, prin încheiere, să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Or, prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

În aserțiunea dată, reieșind din conținutul recursului declarat, se atestă că titularul acestuia, deși invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 1), 6) Cod de procedură penală, însă, în esență, critică soluția instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume, că în viziunea acestuia, instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa aplicată, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră, privativă de libertate, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, potrivit căruia *recursul este admis dacă a fost aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege*.

Verificând actele cauzei raportate la criticele invocate de către recurent, instanța de recurs le consideră vădit neîntemeiate, menținând *ad integrum* statuările din decizia instanței de apel, în partea ce ține de chestiunea individualizării pedepsei realizate în privința inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 320¹ Cod penal, 320¹ Cod penal, 320¹ Cod penal, 320¹ Cod penal, 320¹ Cod penal.

Așadar, întru fundamentarea soluției adoptate, se statuează că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, completul de judecată reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Subsidiar, instanța de recurs reamintește că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Învăderând cele expuse supra, completul de judecată menționează că nu poate fi reținută solicitarea apărării privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului Cojuhari Gheorghi a unei pedepse neprivative de libertate, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe, este întemeiată și legală.

Subsecvent, în privința criticilor recurentului, precum că *instanța de apel, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, nu a motivat care este necesitatea aplicării unei pedepse reale, interpretând, astfel, greșit prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, precum și că a neglijat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art.364¹ Cod de procedură penală)*, instanța de recurs enunță că atât prima instanță cât și instanța de apel, la individualizarea pedepsei, au ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, inculpatul beneficiind și de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normelor de drept încălcate, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel, întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

În susținerea alegațiilor reiterate supra, completul de judecată mai subliniază că potrivit materialelor cauzei, inculpatul Cojuhari Gheorghi nu este la prima abatere atât de la legislația penală, anterior, comițând și alte infracțiuni, printre care, și infracțiuni analogice (f.d. 67, Vol. IV), cât și de la legislația contravențională (f.d. 66, Vol. IV), însă nu s-a corectat, nu a tras concluziile necesare și a continuat comiterea faptelor infracționale, astfel, fiind justificată aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, acesta fiind unica măsură ce ar putea să atingă scopurile pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal.

Din cele reliefate, completul de judecată remarcă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că, instanțele de fond corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa stabilită inculpatului, fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont, inclusiv, de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, completul de judecată consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite, în viitor, alte fapte infracționale.

În acest punct de analiză, instanța de recurs consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare

argument al părților, mai cu seamă dacă *el este invocat în mod repetat*, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

În consecință, în viziunea instanței de recurs, concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste, iar criticile recurentului nu constituie temei de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocata Cojocar Rodica în numele inculpatului Cojuhari Gheorghî împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe **Cojuhari Gheorghî** xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscurtă Igor

Daguța Sergiu